

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT
FOR FRIMERKESAMLERE

Utgitt av NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: JARLE O. STENSDAL

Redaksjonens adr.: Postboks 46, Høvik

NR. 12

DESEMBER 1951

10 ÅRG.

1942 * Et jubileum * 1952

Med dette nummer avslutter tidsskriftet sin tiende årgang.

Tanken om et eget norsk filatelistisk tidsskrift hadde lenge vært diskutert, men mange kjepper ble satt i hjulene før tanken ble realisert, og det manglet ikke på pessimistiske spådommer. Nå er vel ikke tidsskriftet blitt akkurat slik som mange håpet det ville bli, men stort sett kan en vel si at de pessimistiske spådommer er gjort til skamme. De 10 årganger er jo litt av et bevis.

Når tidsskriftet har den standard det har i dag, og er blitt kjent som et godt filatelistisk tidsskrift, så skyldes det i første rekke den støtte det har fått av innen- og utenlandske bidragsyttere. Det er dem som i første rekke har skapt «Norsk Filatelistisk Tidsskrift».

Det har falt i min lodd å være tidsskriftets redaktør i 7 av disse årene. Først fra 1943 til 1948, så fra 1950 til i dag. Det er altfor lenge. Etter min mening bør ikke en redaktør av et tidsskrift som vårt sitte mere enn ca. 3 år. På den tiden vil han kunne få realisert de ideer han måtte ha om tidsskriftets redaksjon, og på den måten ville det bli mere avvekslende. Det lar seg ikke nekte at en kan gå trett og til slutt slippe opp for ideer. Og det lider tidsskriftet ved. Da jeg siste gang overtok stillingen som redaktør, var det bare fordi ingen hadde søkt, og jeg skrev da bl. a.: «Nå sitter jeg bare i redaktørstolen i påvente av at en eller annen skal melde seg til tjeneste for å føre tidsskriftet mot

nye høyder.» Dessverre sitter jeg fremdeles, og jeg har nå nok en gang anmodet Forbundets president om å få avløsning.

At tidsskriftet lider ved at en redaktør blir sittende for lenge, framgår bl. a. tydelig av et brev som for kort tid siden innløp til forretningsføreren fra en her-værende handler. Han sier her bl. a.: «For øvrig kan jeg ikke si jeg er noe fornøyd med tidsskriftet lenger. Det er selvfølgelig glimrende redigert — nesten for glimrende. Alle de ting som vanlige samlere har glede og morro av forsvinner litt etterhvert. Bortsett fra en del som er direkte knyttet til administrasjonen av vår hobby, så tror jeg de fleste av oss almindelige samlere (også handle) ikke har noen større glede av det. Det er muligens det at vi i den senere tid er kommet for meget bort i alt som angår «de store» i utlandet som har skjøvet det mer lokale og hjemlige i bakgrunnen. Side opp og side ned med referater fra utlandet og uttalelser fra våre utenlandske venner, kan gjøre en rent kvalm.

Det værste av alt er allikevel det «jeg allene vite» som går som en rød tråd gjennom det hele. En må sandelig være rutinert som en politiker hvis man skal våge sig til å si sin mening om man har aldri så meget rett. De få som tillater sig å ha en annen mening enn redaktøren, får i alle fall sine skyllebøtter etter tur og orden — utdelt med den vanlige rutinerte penn.»

Fra tid til annen har jeg anmodet leser-

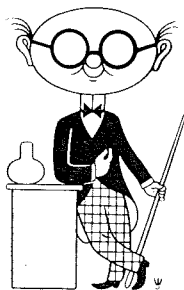
ne om å uttale seg om tidsskriftets innhold: om det er for meget av en bestemt slags stoff, hvilke artikler de har funnet mest interessante, hvilke nye ting de mener tidsskriftet bør ta opp, etc. Under henvisning til det første avsnitt i det ovenfor siterte brev kan det derfor være anledning til på ny å stille leserne følgende spørsmål: 1) Er De tilfreds med tidsskriftet slik som det er? 2) Hva mener De bør forandres? Svarene vil interessere meg i samme grad som alle nye, gode ideer, og vil sikkert komme tidsskriftet, meg selv og en ny redaktør til nytte.

Med hensyn til uttalelsen i brevets annet avsnitt så overlater jeg til leserne å bedømme om det gir en karakteristikk av

meg eller av — brevsriveren. Hva man enn kan mene om redaksjonen av tidsskriftet, så tror jeg å kunne si at ingen har fått noen «skyllebøtte» fordi han var av en annen mening enn jeg. Vedkommende handler har da — tross oppfordring — heller ikke kunnet påvise et eneste slikt tilfelle.

Ti år vil forhåpentlig vise seg å være bare en kort periode i vårt tidsskrifts historie. Det vil sikkert seile fram for en stø og jevn bølge, hvis alle stilte seg dette spørsmål: Hva kan jeg personlig gjøre for å få tidsskriftet bedre? Og så virkelig gjorde noe med svaret.

Jarle O. Stensdal.

Magister Filatelinder
var en trevlig bekantskap att göra.

FRIMÄRKET GER - EN UTSTÄLLNING SOM GAV

Av Olle Cronsjö.

Det låter kanskje som en paradox om man talar om Norden som en konservatismens högborg, men är inte dessmindre riktigt — då det gäller filateli. Och tyvärr är det nog så, att den regeln gäller inte bara på båda sidor om Kölen, utan också på andra sidan Bottenhavet och Öresund.

Den renlärige filatelisten samlar det egna landet (ev. Norden) och även om han inte anser allt annat samlande direkt av ondo, så är detta likväl något som han rycker på axlarna åt. Naturligtvis fins det åtskilliga undantag från regeln — det vare mig fjärran att generalisera — men personligen anser jag att denna «vare sig selv nok-attityd» i varje fall är vanligare här än ute i Europa. Det är därför inte ägnat att förvåna, att reaktionen mot den filatelistiska «inaveln» kom från Central-europa. Betecknande är t. ex. att det som man — åtminstone tidigare — här i Norden med ett på sin höjd välvilligt småleende kallar *motivsamlande* ute i värl-

den med respekt benämnes *konstruktiv filateli*.

Självklart bottnar denna negativa inställning i det faktum, att vi på våra breddgrader haft så små möjligheter att göra bekantskap med denna gren av vår hobby. Filatelistföreningarnas, och de av dem organiserade utställningarnas oförstående inställning till saken (t. ex. Helsingfors) har heller inte stimulerat dem som ägnat sig åt detta slag av samlande att exponera sina blad. Motivsamlandet har på ledande håll ansetts vara förbehållet den allra yngsta generationen, och det är närmast med ett generat småleende den «riktige» filatelisten erkänner, att han vid sidan av sin Norden-special pysslar med någon motivgrupp. Kostlig i sitt slag är t. ex. Helsingforsjuryens «programförklaring» att de utställda motivsamlingarna icke vore att betrakta som filateli.

Att på ett värdigt sätt presentera denna fascinerande gren av vår hobby kunde

därför anses vara en både intressant och givande uppgift.

Och så började planerna på en stor internationell utställning läggas upp, en utställning, som skulle visa den konstruktiva filateliens möjligheter. Den ville visa vägen ut ur den «samlandets magiska cirkel» som det ensidigt inriktade Sverige- (Norge- etc.) samlandet innebar. Vilde visa frimärkssamlandets chanser att bli den folkhobby det förtjänar, ja, den ville till och med försöka ge en antydning om, att filateliens kunde bli en *kulturfaktor*.

Detta är förhistorien till Internationella Jubileumsutställningen FRIMÄRKET GER i Sveriges postmuseum den 26/10—4/11.

Innan jag går in på själva utställningen må det emellertid tillåtas mig att med några korta ord presentera den organisation, Folket i Bilds Frimärksklubb, i vars regi utställningen arrangerades. Då jag förmodar att tidskriften är välkänd även i Norge, finns ingen anledning att här gå in på dess kulturprogram. Omtalas bör väl ändå, att den under årens lopp tagit ett flertal goda initiativ till lösande av ungdomens fritidssysselsättningsproblem. Det viktigaste var väl det som dess energiske organisationschef Einar Ebe tog på hösten 1941 då frimärksklubben bildades. Dess ändamål var framförallt att ge samlarna på landsbygden en verklig chans att vara med i svängen och att ge nybörjarna en god start. Och så ville man väcka deras intresse för ett samlande med mening — åtminstone så småningom — och fostra ett avantgarde av samlare som så att säga klistrade in frimärket i dess kulturella sammanhang. Att detta var en god tanke har de tilländalupna åren visat. 300 000 inregistrerade medlemmar i december 1951 är en siffra som säger åtskilligt.

Som jag nyss nämnde stod det redan från början klart att det gällde att slå ett slag för en art av frimärkssamlande som kunde ge något *utöver* den rena samlarglädjen, som till de unga — och naturligtvis även de äldre — kunde ge kunskaper i lekens form, som så att säga kunde öppna portarna till en ny fängslande värld. Och på detta sätt har också den «tidning i tidningen», Frimärksbladet, som varje vecka återfinnes i FIB, redigerats. När en internationell sammanslutning för konstruktiv filateli, *Fédération Internationale de Philatélie Constructive*, bildades 1949, var det därför naturligt att FIB skulle söka kontakt med denna. Gen-

om denna kontakt lyckades man också knyta de förbindelser med samlare ute i världen, som var en förutsättning för en slagkraftig utställning.

Eftersom den här utställningen också avsåg att värva nya proselyter för vår hobby överhuvudtaget, måste den emellertid även omfatta en rent frimärkssamlarpedagogisk avdelning. Här skulle den oinvidde steg för steg föras in i frimärkenas fascinerande värld, få till livs en «filatelistisk katekes» i ord och bild för att så småningom ledas fram till den konstruktiva filateliens kunskapstråd = De utställda samlingarna. Men det gällde förstås att servera det hela på ett så aptitretande sätt, att det vattnades i munnen på åskådaren.

Småningom utvecklades ur denna idé tanken att lägga upp hela utställningen som ett universitet eller en skola (fast naturligtvis en lustbetonad sådan) med en «högre» avdelning för självstudium och en «lägre», rent undervisande. Utställningens «röda tråd» blev *Magister Filatelin-der*, en festlig figur och en överdängare på frimärken. Då det kanske kan vara roligt att stifta närmare bekantskap med denne fryntlige gentleman, tillåter vi oss citera vad han skriver om sig själv i utställningskatalogen:

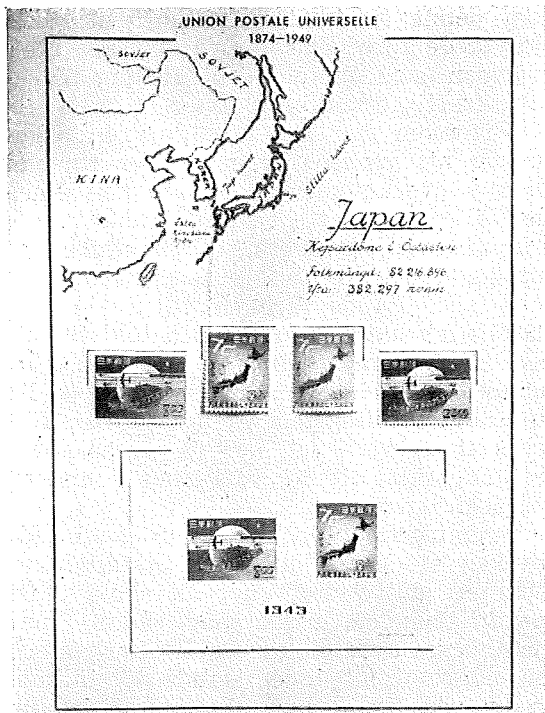
«Jag lägger inte huvudvikten vid pappersolikheter, färgnyanser och plåtsår (+ flugprickar), men tro därför inte att inte jag *studerar* mine frimärken. Jovars, det gör jag allt, lika mycket som andra filatelisterna. Det är bara det, att jag har lärt mig att få ut andra, mera bestående värden ur mina märken.

Jag har lärt mig att frimärket speglar alla områden av mänsklig verksamhet, att världens djur och växter kan studeras genom dem, att de ger mer historiska och geografiska kunskaper än någon lärobok och att de dessutom ger oss möjlighet till den i vår tid så nödvändiga konsten att koppla av (detta sista gäller förstås all slags filateli). Men jag vet något annat också; att de där kunskaperna kommer som på lek.»

Så långt den gode magistern.

Beträffande den s.k. högre avdelningen, d.v.s. samlingarna, var dessa indelade i olika grupper efter motivet:

- A. Geografi.
- B. Allmän historia.
- C. Musik och musikhistoria.

A. Ett utomordentligt vackert och väldisponerat blad ur svensken Ivar Oddmarks UPU-samling. Varje albumblad var försedd med en välritad karta över landet ifråga samt korta data om befolkningsförhållanden och ytmehåll under jubileumsåret.

B. Detta blad ur den amerikanske samlaren Robert Ball's musiksamling ingår i gruppen nationalsånger. Först korta data om Bjornson och Nordraak, så «Ja, vi elsker» (översatt till engelska) och sedan märkena. Ett godt exempel på den konstruktiva filateliens möjligheter.

- D. Konst och konsthistoria.
- E. Religion och religionshistoria.
- F. Teknik (sambärdsmedel, arbete m. m.).
- G. Sport och idrott.
- H. Berömda män och kvinnor.
- I. Zoologi och botanik.
- K. Övriga, t. ex. Röda korset o. d.
- L. Katalogsamlingar upplagda efter kulturella riktlinjer.

Utställarna indelades i följande två klasser:

- 1) Seniorer.
- 2) Ungdom under 18 år.

Låt oss sedan konstatera, att utställningen blev en klar succé såväl i fråga om antalet utställare och besökare som i kvalitativ hänseende. Till juryens bedömning hade inlämnats 130 samlingar från 16 länder i fyra världsdelar (bl. a. USA och Japan). Av dessa gallrades 33 bort, medan de återstående 97 fyllde 6 stora salar i muséet. Samtliga grupper var represen-

terade, men Grupp K (övriga) var störst med inte mindre än 28 exponat.

Att de svenska samlingarna var i majoritet är väl inte ägnat att förvåna, men att Tyskland (V.) skulle komma på andra plats före våra nordiska grannar var något av en överraskning. Norge och Finland representerades av 5 utställare vardera, under det att Danmark med sina två samlingar blev en skuffelse.

En närmare analys av de olika ländernas samlingar visar vissa gemensamma drag av stor intresse. De skandinaviska utställarna lade i allmänhet huvudvikten på frimärket och visade en klar och sober upppläggning av det utställda materialet. Skall någon kritik riktas mot dessa blad skulle det möjligen vara att denna strävan efter klarhet och enkelhet ofta drevs en smula väl långt. Det hände att en samling kunde få något torrt och monotont över sig.

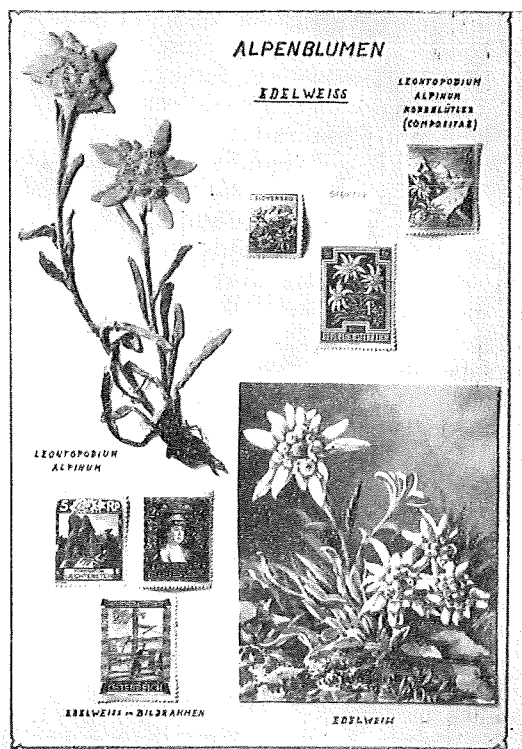
Tyskarna och österrikarna var skandinavernas diametrala motsats. De hade en viss benägenhet att överarbeta sina al-

D. Engelsmannen Ian T. Hamilton gav vackra prov på smakfullt montage i sin samling musikmotiv. Varje kompositör hade utom sitt frimärke fått en rad notskrift, f.ö. mycket välgjord. Det här bladet illustrerar den tyska Wagner-serien.

bumblad i fråga om ritande och skrivande. I flera fall var det ganska påkostande att beskåda alla dessa, ofta rätt valhänt tecknade krusiduller och ornament, som gjorde frimärket till en ganska oväsentlig detalj. Men några utställare t. ex. *Heinz Hangkofer* («Europäische Dome und Kirchen») och *Herbert Stritter* (två samlingar: «Auf sattelt mir mein Pferd» och «Kinder lachen in die Welt») hade uppnått utomordentligt vackra effekter med konstnärlig textning kombinerad med större bilder vid sidan av själva frimärkena. Och *Hans-Joachim Schliebens* frimärksflora med pressade växter var beaktande. Här saknades varken tobak eller kaffe, varken te eller bomull. Det enda han inte lyckats pressa var gummiträdet och kokospalmen, men dom bladen var i stället försedda med fotografier av objekten ifråga.

Så mycket står klart efter den här utställningen att man bör undvika att rita och måla om man inte har åtminstone någon konstnärlig begåvning.

E. Pressade växter och intressanta fotografier kompletterade tysken Hans-Joachim Schliebens botaniska albumblad. Här en Edelweiss, den lilla vackra alpblommen.

De amerikanska deltagarna och den enda engelsmannen (Ian T. Hamilton) visade samtliga utomordentligt vackra montage av musikmotiv.

Fransmännen intog en mellanställning mellan skandinaver och tyskar. Deras blad var inte överbelastade med teckningar och ornament, men å andra sidan fann man inte den klarhet och renhet i monteringen som hos nordborna. Och anhopningen av frimärken pr. blad var ofta alldeles för stor.

De norska representanterna *Asta Larsen* (två samlingar Teknik och Sport), *Odd Knudsen* (Zoologi), *Otto Maalstad* (samtliga motiv på Norges frimärken), *Sigurd Pedersen* (Irland) och *Jarle Stensdal* (Internationella organisationer) skötte sig med den äran. Knudsen och Stensdal fick var sin silverplakett och de övriga diplom. Stensdals samling var utomordentligt vackert monterad och Knudsens zoologiska samling tillhörde de bättre i den gruppen. Bådas plaketter var väl förtjänta.

Det är naturligtvis ogörligt att här analysa samling för samling. De bifogade illustrationerna får väl i stället ge en visserligen begränsad men dock bild av vad som presterades.

Ett verkligt slagnummer — som dock inte hade något med konstruktiv filateli att göra — var de 28 albumbladen ur president Roosevelts samlingar, som för första gången visades utanför USA:s gränser och som givetvis tilldrog sig ett stort intresse. Exponatet, som fått hedersplatsen på utställningen, var försäkrat för 100 000 kr. En annan första klasses attraktion var en världskarta i jätteformat, där man kunde «jaga» underliga frimärksländer med tillhjälp av elektriska kontakter. Tryckte man t. ex. på en knapp med namnet Chamba (ja, var ligger det någonstans?) så lyste en knapp på kartan. Här stod alltid en kompakt kö fördjupad i att berika sitt geografiska vetande.

Och utställningens facit? Säkerligen en ökad förståelse av den konstruktiva filateliens möjligheter. De 7500 besökarna — både gamla barkade filatelister och nybörjare — fick utan tvivel ett starkt intryck av det oerhört rika fält som här öppnar sig för den intresserade. Att betrakta ett helark 3-skillingsbancomärken ger genomsnittssamlaren en känsla av den egna vanmakten. Att se en trevligt monterad och (kanske) avslutad samling vars anskaffningskostnad stannar vid 25 à 50

kronor, ger helt andra känslor. Att vinna respekt och förståelse för detta det färskaste skottet på det filatelistiska trädet var utställningens första mål — jag vill gärna tro att det lyckats.

Tillåt mig slutligen att citera slutorden i det budskap som riktades till utställningen av ordföranden i Fédération Internationale de Philatélie Constructive, den franska professorn *Lucien Braun*:

«Det som framför allt betyder något i dessa filatelistiska bemödanden är planen, metoden. *Bygg upp* din samling. Samlingen är inte bara en anhopning av frimärken, lika litet som huset är en anhopning av sten. Frimärkena är dina byggstenar. De bör väljas med omsorg och läggas på sin rätta plats. Bygg upp en samling efter ditt hjärta, ditt vetande, din förmåga, kort sagt efter dig själv! Bygg metodiskt! Du skapar därmed en helhet, en grund för din glädje och din tillfredsställelse.

Att skapa en konstruktiv samling är att utveckla sin egen personlighet och ge ett bidrag till mänskligheten, det är att förstå sin tid och att forma sin framtid, det är att tjäna sitt land och att arbeta för världsfreden, det är att bygga tempel åt konsten, vetenskapen och religionen, det är att bygga en bro mellan idealet och verkligheten, det är att sprida sann bildning.»

TIL ALLE NORSE FILATELISTKLUBBER!

Hvis klubbene medlemmer er interessert i å by (auksjon) på forløperen for Norgeskatalogen: «Norway Stamp Catalogue 1929», som har en del filatelistisk viten (engelsk og norsk tekst) som ikke står i Norgeskatalogen, stiller jeg en del eksemplarer gratis til auksjon.

Der gis ett bud på signert eksemplar og ett bud på usignert eksemplar.

Beløpene går uavkortet til støtte for utgivelsen av Håndboken Norges Frimerker 1855—1955.

Budene sendes skriftlig inn til hver

klubbs styre, som kontrollerer at det går rett for seg.

Høyeste bud innen hver klubb får signert eksemplar, usignerte eksemplarer tildeles etter høyeste bud for disse.

Jeg får gjerne vite fra hver klubb antall bud (ikke beløp), så katalogene kan fordeles til klubbene etter som interessen er. — Støtt Håndboken og by på en sjelden trykksak!

Bergen, 13. desember 1951.

Henrik Opheim.

O.F.K.'S STEMPELKATALOG

Svar til Johan Lyder von Tangen.

Da herr von Tangen i N.F.T. nr. 9 nevner mitt navn en rekke ganger og gjengir uttalelser fra mine privathbrev til ham, vil jeg gjerne komme med en redegjørelse.

Jeg vil først meget sterkt presisere at jeg ikke har hatt noe med Hovedredaksjonen av Del II å gjøre. Jeg har kun fått i oppdrag i samarbeid med kaptein Bjørn Melbye å omarbeide avsnittet om *en-ring-stempler på røde merker*. Dette arbeid utførte vi etter beste evne. Vi benyttet alle opplysninger som var sendt inn til rettelser i den gamle katalogen, samt alle notater vi selv hadde, og egne samlinger.

I Forordet til den gamle katalogen (nå Del I) sto det:

«Komiteen vil være takknemlig for meddelser om mulige feil og unøyaktigheter, et filatelistisk førstearbeid av dette omfang kan selvsagt ikke være feilfritt.»

Det hadde vært full anledning for von Tangen til å sende inn sine rettelser gjennom en periode på nesten 10 år, og man burde ventet at en så vidt ivrig stempel-samler hadde gjort dette.

Vi sendte nå manuskriptet den 13. januar til von Tangen og en annen samler til uttalelse, og ba samtidig om hurtig gjennomgåelse. Det var lite av interesse som kom inn før avsnittet gikk i trykken, men det som kom, ble nøye gjennomgått og enkelte rettelser foretatt.

Først den 3. mars og etterat Del II var ferdigtrykt, fikk jeg von Tangens nå offentliggjorte «rettelser» og med følgende skrivelse:

«Meg personlig er det knekkende likegyldig hvordan katalogen eller rettere sagt «Tillegget» kommer til å se ut — men ikke med tanken på de samlere som ikke er kommet så langt som Dem eller meg og fremfor alt ikke at der opplagt legges hindringer i veien for nye samlere som også kunne oppdrages til å finne glede ved denne side av vår hobby»

Hvis det var von Tangen så *knekkende likegyldig*, burde han latt være å sende inn sitt innlegg til N.F.T. von Tangen kritiserer at han fikk brev fra meg av 27/2, bilagt brev av 11/2. Dette hadde sin gode grunn, idet jeg ønsket å sløyfe et avsnitt i mitt opprinnelige brev, og det ble derfor skrevet om. Jeg er glad for at jeg lot brevet ligge og skrev det om så snart jeg fikk tid. Jeg hadde nødvendig sett avsnittet offentliggjort i Tidsskriftet av von Tangen.

Når manuskriptet over en-ring-stempler på røde merker ble sendt von Tangen, var det i håp om å få saklige og beviste rettelser. Det hadde vært nok med et eneste svar, nemlig manuskriptet i retur i rettet stand, *bilagt bevis for feil*. Av erfaring fra arbeid i Komiteen for Norgeskatalogen gjennom flere år vet jeg at man ikke kan stole på alle innsendte opplysninger, og vi gjennomførte der det prinsipp at vi ikke tok inn nye vannmerkestillinger, marginaler, platefeil eller liknende uten at vi selv hadde sett bevis.

Jeg mener ikke dermed at jeg ikke stoler på de fleste av von Tangens opplysninger. Det ble imidlertid avslørt en rekke godt utførte stempelforfalskninger på røde merker for få år siden. Det ble den gang rettet en advarsel i N.F.T.

Jeg er sikker på at O.F.K. gjerne lar trykke et blad med «Rettelser og tilføyeser», og jeg håper at Bjørn Melbye er villig til å redigere dette.

Til von Tangens bemerkninger for øvrig nevner jeg, idet jeg fremdeles strengt holder meg til en-ring-stempler på røde merker: Send inn bevis til Melbye for de 12 stempler som er nevnt kjent i to typer på røde merker. Hvorfor skal Bandakslid gå ut? Det er et alminnelig kjent en-ring-stempel på 10 øre rød Antikva, og det er uttrykkelig nevnt i katalogen at det kun er kjent på Antikvamarker. von Tangen kaller tre stempler for usikre, men alle er bevist.

Jeg foreslår at von Tangen også sender inn bevis for følgende stempler på røde merker: Bergens Bypost 1868, Drammen

59, Mel, Larsnæs 59, Mandal 48 A, Koppang og Ødemark, samt de stempler som avviker fra katalogens oppsetning over Reisende postkontorer.

Det fins flere pakkepoststempler. Disse er ikke behandlet i katalogen.

Aasgaardstrand stenskrift på rødt merke regner jeg inntil videre som falsifikat.

Det er dessverre kommet en del trykkfeil på grunn av vrien stavemåte, men de fleste av disse sto riktig stavet i manuskriptet da det ble sendt inn.

Det er foreløpig svært lite i von Tangens innlegg som kan berettige et tilleggsblad, i ethvert fall når det gjelder det område som jeg var med på å behandle.

Jeg har personlig aldri vært enig i at det skulle utgis en stempelkatalog i den form som den nå foreligger. En helt omarbeidet katalog ville vært det beste.

Når imidlertid O.F.K.s styre sitter inne med et utmerket manuskript over 3- og 4-rings-stemplene, opprinnelig bearbeidet av Justus Andersen, og senere gjennomgått, rettet og supplert av Stian Sanness, burde klubben få all mulig takk for å våge å utgi et så interessant, men vanskelig salgbart stoff. I stedet for å se det positive i katalogen, kritiserer herrerne Moldenhauer og von Tangen det som ikke er blitt gjort. O.F.K.s forord til den nye delen taler for øvrig for seg.

Dan Thune-Larsen.

DE NORSKE FRIMERKEHEFTENES OPPLAG

Av Hans Irmann-Jacobsen.

Siden min artikkel om de norske frimerkeheftene ble offentliggjort i tidskriftets nr. 6 og 7/8 1951, har jeg ved velvillig imøtekommenhet fra frimerkeforvalter Arntzens side fått anledning til å undersøke frimerkeheftenes opplagstall. Frimerkeforvalter Arntzen har igjen vist seg å være en imøtekommende og hjelpsom mann, som aldri sier nei når man ber ham om hjelp; jeg tillater meg på denne måte å framføre min hjerteligste takk til ham.

Gjennomgåelsen av protokollene brakte mange interessante ting for dagen. Særlig var det interessant å se hvor mange trykninger det var foretatt av enkelte hefter, og de små opplagstallene på de siste frimerkeheftene våre. I den følgende oppstilling bruker jeg mine nummer på frimerkeheftene. Datoene refererer seg til frimerkeforvalterens mottakelse av frimerkeheftene fra trykkeriet.

I. utgave:

FH 1 — 5/5 1904	10 991
FH 2 — 5/5 1904	10 000
FH 3 — 5/5 1904	15 000
FH 4 — 5/5 1904	15 000
FH 5 — 5/5 1904	4 000

II. utgave (samlet for A & B):

FH 6 — 15/10 1907	5 050
FH 7 — 18/10 1907	5 100
FH 8 — 16/10 1907	2 400

III. utgave:

FH 9 — 20/4 1910	10 520
13/12 1912	3 000
18/6 1913	12 340
17/7 1918	8 400
20/8 1918	17 700

Samlet opplag 1910/1918 ... 51 960

FH 10 — 25/4 1911	13 850
12/5 1914	16 260
28/6 1916	10 200
23/1 1917	10 200
4/9 1917	14 300
17/7 1918	12 200
20/8 1918	13 900
5/5 1919	100 140

Samlet opplag 1911/1919 ... 191 050

FH 11 — 8/10 1919	50 200
FH 12 — 21/6 1921	50 200

I tredje utgave er en del trykninger av FH 10 levert over tre-fire dager, men for oversiktens skyld er disse trukket sammen til datoen for første levering av samme trykning.

Ved henvendelser til tidsskriftet
må svar-porto alltid vedlegges.

IV. utgave:

FH 13 — 24/7 1928	28 000
7/2 1933	4 000
25/4 1933	9 365
5/12 1933	6 970
30/5 1934	5 000
11/7 1934	1 810
18/9 1934	5 000
11/12 1934	8 200
28/5 1935	7 000
27/8 1935	6 910
23/12 1935	13 460
7/4 1936	9 600
5/10 1936	27 870
18/5 1937	14 280

Samlet opplag 1928/1937 ... 147 465

Samme forhold som nevnt under FH 10 gjør seg gjeldende for denne utgave.

V. utgave (samlet for A & B):

FH 14 — 6/12 1937	104 407
FH 15 — 13/12 1937	161 795
FH 16 — 30/5 1938	66 600

Heftene i denne utgaven er levert i mange forholdsvis små porsjoner, og jeg har derfor ikke skilt mellom trykninger.

VI. utgave (samlet for A & B):

FH 17 —	185 025
FH 18 —	680 455
FH 19 — 17/3 1941	142 590

Det har ikke vært mulig å skille nøyaktig mellom 10 og 20 øres heftene i disse to utgaver. Derfor ingen dato for disse to hefter uten vannmerke. Opplagstallene for FH 14 og FH 17, og for FH 15 og FH 18 kan ikke oppgis nøyaktig. Mulig forskyvning er dog ikke større enn et par tusen hefter.

VII. utgave (samlet for A & B):

FH 20 — 18/12 1944 (I)	234 900
30/10 1945 (II) ...	54 996

Samlet opplag

VIII. utgave (samlet for A & B):

FH 21 — 26/9 1946 (I)	294 996
6/9 1949 (II)	45 000

Samlet opplag

IX. utgave (samlet for A & B):

FH 22 — 30/5 1950	30 000
-------------------------	--------

X. utgave (samlet for A & B):

FH 23 — Januar 1951	50 000
---------------------------	--------

Rettelser og merknader.

Fra herr Gunnar Våge, Stavanger, har jeg mottatt et hyggelig brev med opplysning om FH 16, V. serie. Han melder om tre hele hefter av FH 16 hvor 5 øren er som 16 A, og 10 og 20 øren som 16 B, og to hele hefter hvor 5 øren er som 16 B, og 10 og 20 øren som 16 A. Dessuten er 4 av heftene heftet med en lang trådstift, og ett av heftene med 2 korte.

Min oppstilling blir derfor å rette til:

FH 16 A 1 x 6 5 øre rødlilla, 1 x 6 10 øre grønn, 1 x 6 20 øre rød, gult omslag.

FH 16 B Frimerkene med hodet ned.

FH 16 a) 5 øren som 16 A, 10 og 20 øre som 16 B.

FH 16 b) 5 øren som 16 B, 10 og 20 øre som 16 A.

Herr Våge er også så vennlig å påpeke en feil som har sneket seg inn i IX. serie. Der skal stå:

FH 22 A 1 x 10 10 øre grønn, 1 x 10 15 øre oliven, 1 x 10 25 øre rødoransj, gult omslag.

Hjertelig takk for opplysningene.

Nye frimerkehefter.

X. serie.

1. kvartal 1951. Et hefte med 30 merker i blokker på 10. Blokkene er tagget på vanlig måte og siden beskåret. Blokkene kan være falset i høyre marg (A), eller venstre marg (B). Mellomlegg av mønstret pergamyn. Papir fra Alvøens Papirfabrikk A.s uten vannmerke. Omslag av chamois kartong med svart trykk.

10 øre posthorn, 15 øre posthorn, 25 øre Haakon VII.

FH 23 A 1 x 10 10 øre blågrå, 1 x 10 15 øre mørkegrønn, 1 x 10 25 øre rød, — chamois omslag.

FH 23 B Falset i venstre marg.

(Forts. side 246.)

NR. 53 - PLATE V

10 øre, trykt 3. desember 1890 — 8. januar 1891.

1 type av det lille verdissiffer.

Undersøkelser av dette merke har vist at framstillingen har foregått slik:

Det er først tatt 1 felling fra originalstempelet. På denne (2. original eller moderklisjeen) er så det lille verdissiffer gravert inn. Deretter er det tatt 8 fellinger. Teoretisk skulle alle disse være like. Her er det så at fellingstypene framkommer, idet det kan bli små avvikelser. For dette merkes vedkommende synes det som om fellingene ikke er blitt helt vellykket i det hvite felt mellom den tynne og den tykke rammen, og derfor har trengt en opprenskning eller ettergraving. Derpå er disse 8 klisjeer satt sammen til to fire-blokker, hvorav det så er tatt de nødvendige fellinger for å få det tilstrekkelige antall.

Av par, striper og blokker framgår at normalt forekommer disse to fire-blokker ordnet i arkene på samme vis som de svarte og hvite ruter i et sjakkbrett, således:

Blokk: A — B — A — B — A
 B — A — B — A — B
 A — B — A — B — A
 osv.

Den regelmessige ordning kan kanskje tyde på at 4-blokkene er satt sammen til større blokker. Det kan imidlertid ikke avgjøres på nåværende tidspunkt.

Et sted i arket eller i begge to, forekommer en annen stilling:

Blokk: B — B — B — ? — ?
 og ett sted: ? — A — A — ?

De synes ikke å tilhøre samme rekke.

På grunn av at en ikke har tilstrekkelig med blokker, par og striper, særlig vertikale striper, er arbeidet nå stoppet opp.

En må derfor igjen vende seg til interesserte filatelister og be om at de låner oss til gjennomsyn eventuelt materiale som de sitter inne med. Vi garanterer at det skal bli tilbakelevert i ubeskadiget stand. Vi får be om at det settes opp i hefter eller på ark. For at ikke forveksling skal kunne forekomme, blir merkene ikke fjernet fra arket, men tegnet av. Det skaffer oss selvfølgelig en del merarbeid,

men vi tror det er det mest hensynsfulle mot dem som er så vennlige å låne oss materiell.

Kjennetegn på de 8 fellingstyper:

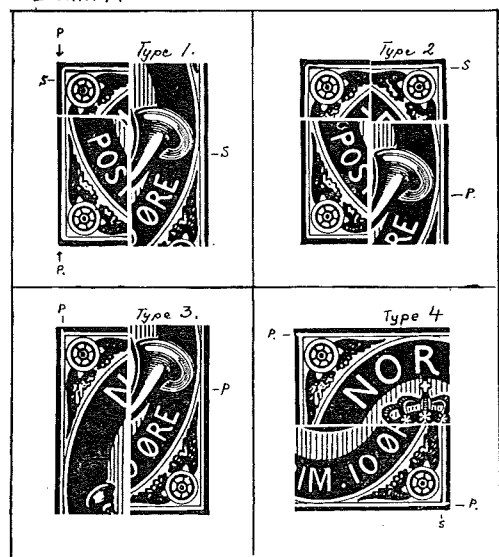
Blokk A.

Type 1. Den ytre tykke ramme på venstre side smalner jevnt nedover. Dette skyldes uten tvil ettergravingen eller opprenskningen av den hvite linje mellom indre og ytre ramme. Dette kjennetegn er primært, altså forekommer på alle merker av type 1. På randeksemplarer er rammen ofte fortykket, hvorved kjennetegnet lite kommer til syne.

Mange eksemplarer har et lite brudd i den ytre linje i sjallstykket i likhet med i type 2. Da ikke alle type 1 har feilen, angis den som sekundær.

Type 2. Ytre ramme jevn tykk i venstre side. Brudd i ytre linje i sjallstykket. Bruddet finnes på samme sted som i type 1, men her er feilen antagelig primær. Enkelte ganger er bruddet dekket av farge. En finner da som regel en liten fargeflekk i den hvite graveringslinjen rett under det sted hvor bruddet er.

Blokk: A

Fortykket. G.
Type 1.

Tornekrone
Type 2.

NOROE
Type 3.

Sekundært kjennetegn: Fortykkelse av den øvre tynne rammelinje i høyre ende.

Type 3. Typen er lett kjennelig på de to primære feil. Et oppadgående hakk i ytre ramme i øvre venstre hjørne. Gravørstikkelen er likesom gått for langt ved opprenskningen av den hvite linje.

Brudd i en linje i sjallstykket. Bruddet finnes omtrent midt på ovalbåndet.

Type 4. Vannrett hakk i den ytre rammelinje i øvre venstre hjørne, og vannrett hakk i ytre rammelinje i nedre høyre hjørne. Sekundær feil: Fortykkelse av den tynne rammelinje i nedre høyre hjørne.

Blokk B:

Type 5. Vannrett hakk i ytre ramme i øvre venstre hjørne (som type 4), men loddrett hakk i nedre høyre hjørne. Se-

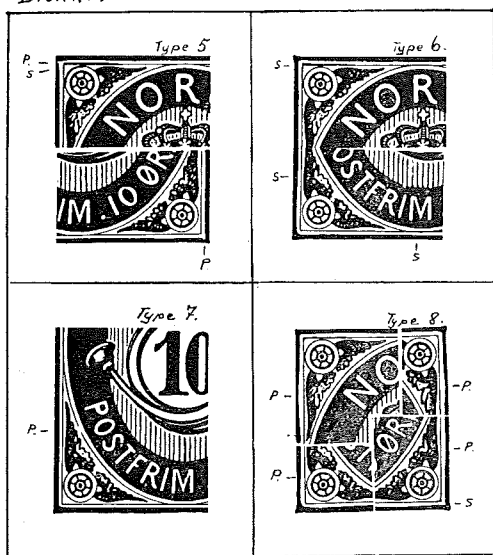
kundær feil: Fortykkelse av felgen på hjulet i øvre venstre hjørne.

Type 6. Her er ikke mulig å påvise noen primære feil, men derimot bare sekundære som ikke forekommer på alle merker av denne type, nemlig: Den øvre tynne rammelinje synes å bøye litt oppover i venstre ende. I overkant av ovalbåndet rett over M er det mer eller mindre uregelmessigheter.

Type 7. Typen er lett kjennelig på et brudd i den tynne ovallinje ved tredje fjær i ving 7.

Type 8. Er meget vanskelig å bestemme. Den kjennes på graveringslinjen mellom den tynne og den tykke rammelinje. Enkelte steder er graveringslinjen tykkere. Dette er også tilfelle i de andre fellingstyper. For type 8's vedkommende vil en finne en utvidelse ved ving 3, ved ving 4 og ved ving 8. Dessuten en utvidelse ved hjulet i nedre venstre hjørne. Av sekundære feil er en svak forlengelse av den hvite graveringslinjen inn i ytre ramme i nedre høyre hjørne.

Blokk: B.

Platefeil.

Av platefeil, kanskje det heller burde hete klisjéfeil, finnes det en del. Noen er antagelig meget sjeldne.

En nevner NOROE, type 3, tornekrone samt avvikende 1-tall i type 2, fortykket G og oppgraveringer til høyre for kronen, type 1. Se avbildningen. Tornekrone forekommer også i andre typer, men en skal her ikke gå nøyere inn på dette.

Til slutt vil vi enda en gang be alle filatelister om å hjelpe oss til å få en ordentlig avslutning på undersøkelsen.

Materiell sendes skoleinspektør O. Th. Urdahl, Boks 107, Fredrikstad.

L. Mürer. E. Stark. O. Th. Urdahl.

DE-NO-FIL

ETTERBETRAKTNINGER

Ved Dan Thune-Larsen.

Redaktøren har bedt meg å skrive litt om De-No-Fil, og særlig da om de utstilte samlingene. Det blir jo nå nærmest en epilog.

Jeg gjør det med glede, selv om jeg nok kunne ønsket oppdraget før utstillingen tok til. På den annen side blir kanskje helhetsinntrykket like klart når man tar erindringen til hjelp og forsøker å forme et innlegg etterpå.

Det var et løft av O.F.K. å ta initiativet til denne utstillingen. Det var mange som mente at det hverken var økonomisk eller filatelistisk mulig å lage en tilfredsstillende utstilling her i Oslo. De som tvilte, ville sikkert ha fått rett, hvis ikke klubben hadde hatt en liten skare av meget dyktige medlemmer som utrettet det helt utrolige.

Av den lille skaren, som naturligvis alle burde nevnes ved navn, synes jeg — uten forkleinselse for de andre — at jeg bør nevne tre, som nok tok de aller største løft og brukte en del av sommerferien sin til utstillingens beste. Det var rent utrolig hva Arnstein Berntsen fikk ordnet. Etter min mening var det hans personlige arbeid som gjorde utstillingen vellykket, både filatelistisk og økonomisk. Det ble flere ganger i spøkefull form benyttet uttrykkene: «din utstilling» eller «hans utstilling» når det gjaldt A. B., men jeg tror at vi som brukte de uttrykkene følte at de hadde et visst ankerfeste i sannheten.

Per Gellein utførte et stort arbeid som Utstillingskomiteens formann, og suksessen skyldes i stor grad også ham. Vi får bare håpe at Oslos øre-, nese- og halspasienter ikke fikk for store ubehageligheter på grunn av utstillingen.

Generalsekretæren, Tor Joh. M. Holtan, utførte et kjempearbeid til alles fulle tilfredshet, og fortjener den største takk. Måtte mange medlemmer av O.F.K. gjøre tilnærmelsesvis en slik innsats for klubben sin som Holtan har gjort.

De øvrige gruppeformenn, Bjarne Grønvedt og Jarle O. Stensdal, gjorde et fremragende arbeid, og alle medlemmer av utstillingskomité og underkomiteer arbeidet godt, uegennyttig og ivrig.

Rent filatelistisk sett ville utstillingen ikke blir særlig vellykket, hvis man ikke hadde arbeidet energisk på å få med mange utenlandske samlinger, både utenfor bedømmelse, i æresklasse og i de konkurrerende klasser.

Uten fyldig deltakelse fra utlandet ville utstillingen ligget på et lavt nivå, internasjonalt sett. Det er selvsagt at vi her i landet vanskelig kunne varte opp med mange store samlinger, etter at det i 12 år har vært umulig på grunn av valutaforholdene å kjøpe frimerker fritt på markedet i utlandet. Her hjemme har det vært svært vanskelig å skaffe merker til supplering av samlingene, og i krigsårene gikk mange verdifulle merker ut av landet. Det var oppmuntrende å se, at det til tross for dette fantes mange ypperlige norske samlinger som kan konkurrere på nordiske utstillinger, og enkelte som kan delta med heder også internasjonalt.

Utenfor bedømmelse deltok de nordiske lands postverk i utstillingen. Det norske postverks utstilling var god, men plasing og belysning gjorde at man ikke fikk helt det gode inntrykk som eksponatet fortjente.

Fra Finnland og Sverige ble det stilt ut nyere ting i vakkert monterte samlinger, som gjorde utmerket inntrykk, men man hadde kanskje håpet å få se litt fra de eldre utgavene. Svenska Postverket utstilte også portrett av generaldirektør Julius Juhlin, fremstillet av professor A. Jungstedt — og laget av bare stemplete svenske merker; det vakte berettiget oppsikt. Jeg håper bare at denne måten å samle frimerker på blir forbeholdt virkelige kunstnere.

Island og Danmark stilte ut helark, og det er lite å si på den islandske utstillingen, som viste typer av landets merker i hele ark fra 1873 og til i dag. Eksponatet fra Dansk Post- og Telegrafmuseum må jeg imidlertid betegne som en misforståelse. Man må ønske at det sendes inn til utstilling mere interessant stoff enn helark av erindrings- og velgjørenhetsmerker. Et eksponat som dette kan sikkert

mange danske samlere sende inn uten å vente å oppnå medalje.

I Æresklassen fikk vi mange vidunderlige samlinger, og skal en enkelt fremheves, må det bli konsul F. Benzinger, Stockholm. Vi må takke ham for at han lot oss få se så mange av sine store rariteter. I Benzingers eksponat fikk vi se en del av de virkelig store sjeldenheter som vises på de store internasjonale utstillinger. Det finnes lite av slikt her i landet, og vi er ham takk skyldig for at han ville vise dem fram her.

I denne klassen fikk vi også se Runar Finnilä, Helsingfors, med en ypperlig utstilling Finnland, Robson Lowe's utmerkede New South Wales, Schmidt-Andersens fremragende studiesamling Danmark 4 R.B.S., Lars Hedbergs fantastiske samling Sverige på helbrev m. v., og Eigil Rahtjes flotte posthistoriske samling Lombardo-Veneto.

I samme klasse stilte W. F. Foulk og H. L. Lindquist ut utdrag fra spesialsamling Norge nr. 1 og nr. 2/5. Det var store og flotte objekter man fikk se. En liknende samling er det nok umulig for en norsk samler å kunne sette sammen i dag. Samlingen var fantastisk, men skjemmet ved noen feil, og særlig i stempelsamlingen for Norge nr. 1 var det en del merker som flere fant feil anført.

I klasse «Utenfor bedømmelse» var det flotte ting å se i Aage Reddersens «Frankrike» og «Portugal», Kurt Zetterbergs «Klassiske merker», H. R. Holmes «Honduras, Nepal, Tobago, Zanzibar», og jury-medlemmene Odfjells og Strandells eksponat. Alle disse gjorde sitt til å høyne utstillingens filatelistiske nivå.

Når jeg går over til å skrive om utstillingen i de konkurrerende klassene, blir inntrykket straks at nivået var ujevnt. Det varierte fra det utmerkete til det mindre gode. Dette lettet juryens arbeid, og da det var stilt et forholdsvis stort antall medaljer til disposisjon, ble bedømmelsen kanskje noe mild. Jeg trodde at den internasjonale gruppering av samlingene ville være den eneste rette også for nordiske og nasjonale utstillinger. Med det noe ujevne nivå vi har her i landet, og som ofte skyldes manglende mulighet for tilgang på nødvendig merkemateriale, tror jeg nå at det kanskje med større fordel kunne benyttes en helt annen inndeling ved nasjonale utstillinger, som for eksempel: Klasse A for fremskredne sam-

lere; klasse B for middels samlere; klasse C for nybegynnere, samt en Juniorklasse. Etter én eller to gangers premiering måtte samlingen flyttes opp i en høyere klasse. Dette til overveieelse for den komité som sysler med å sette opp en norm for norske utstillinger.

Som nevnt var nivået ujevnt. Når jeg etter utstillingskatalogens rekkefølge tar de norske samlingene først, er det en glede å konstatere at de fleste her lå på et høyt nivå med flere helt fremragende samlinger. Av disse nevner jeg:

F. Walter-Johannesen, Bergen. En utmerket samling av 1872/75 utgaven. Formodentlig den største eksisterende av denne vanskelige utgaven. Samlingen kan kanskje utvides noe med brukte og ubrukte par, blokker, beskrivelser av arkskjemaer etc.

Aage Biering, Oslo. En overdådig samling av Norge nr. 1 med par, striper og blokk. Den siste på helt brev. Det er hyggelig å se en slik samling her i landet, og Biering går inn for nye studier av dette merke ved å søke å finne fram til primære og sekundære klisjeer, utviklingen av klisjefeil etc. Enkelte fant samlingen noe overlesset og mente at det ikke var av filatelistisk interesse med mere enn en ark-rekonstruksjon i en samling. Jeg er enig i dette, men det vil allikevel sikkert bli betraktet som en stor severdighet hvis Biering i 1955 ved nr. 1's 100 års jubileum kan stille ut komplette plater med hver av de fire anvendte annulleringsmåter.

A. Schytte-Ødegaard, Tromsø. En fremragende studie- og spesialsamling av Norge: 1856/57, 20 mm, Knudsen Antiqua og Polmerker. Ødegaard er i dag en av våre dyktigste forskere, og vi venter oss meget av ham, særlig i forbindelse med Håndboken.

Carl A. Pihl, Oslo. En fin spesialsamling norsk helpost. Pihl har nedlagt et stort studiearbeid her, og samlingen var meget vakkert montert. Det var gledelig å se at en helpostsamling kunne oppnå forgyllt medalje. Dette kan kanskje vanskelig forstås av samlere i utlandet, men området «Norsk Helpost» er så interessant og det ligger så nær opp til våre frimerker, at det må betraktes som å være av største filatelistiske interesse.

De fire nevnte samlingene fikk alle forgyllt medalje. Så ble det gitt 6 sølvmedal-

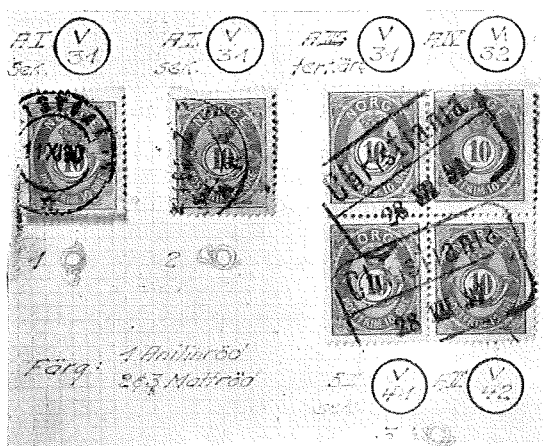
jer og et diplom for sølvmedalje til følgende:

Jul. Riddervold, Sauda, for en utmerket, men noe uensartet samling. *C. M. Henriksen*, Oslo, for sitt kjente eksponat Norge nr. 8. Det ville være en glede å få se denne samling neste gang i en nyere og mere moderne oppsetning. *Svend Arnholtz*, Danmark, viste en meget bra samling av 21 mm utgaven i elektrotypi. *Reinert Engeby*, Bergen, hadde en meget pen Norge-samling. *Aanon G. Hansen*, Grimstad, vartet opp med en høyst imponerende brevsamling, som ihvertfall jeg på forhånd ikke ante eksisterte. Monteringen eller kanskje særlig tekstingen var ikke så bra som den burde være for en ellers så vakker samling.

Til slutt er det så å nevne de to kolleger i Bypostsamlingen — *R. King-Farlow* og *Carl A. Pihl*. Begge samlingene er helt ut fremragende, og det er ikke mulig å fremheve den ene fremfor den annen — eller skal K.-F. ha et ganske lite pluss?

Det var hyggelig å se den interesse som *R. King-Farlow* viste ved å komme over hit til utstillingen. Han vil alltid være hjertelig velkommen hit.

(Forts.)

Ovanstående 4-block av nr. 53 IV har jo såsom V 31 en A III kliché, vilket ju är den primära klichéen. Men samtidigt stämmer det icke, då ju den primära klichéen må vara utbyttad på ett långt tidigare stadium. V 31 sekundär A I med H-formad skada i nedre ramen finns på båda de första emissionerna såsom de enstaka märkena med stående och liggande vat-

tenmärke utvisa. Papperet: nr. 1 blåaktigt och tunt och på nr. 2 och 3 glatt och tjockare. Färgen på nr. 2 ger i kvartslampan utslag för anilin — fast färgen i dagsljus verkar mattröd. Stämplade 1890.

Det mest troliga är väl att V 31 A III är en tertiär kliché och att den tillfälligtvis blivit samma typ, A III, som den ursprungliga primära klichéen. Ett utbyte har skett mycket sent i tryckningen eller med andra ord utbyte av en sekundär kliché.

Skulle V 31 A III mot förmodan vara den verkliga primära klichéen kan det bara förklaras med att den mattröda färgen är tryckt före de andra färgerna, något som är mycket osannolikt. I tilfalle ville det kullkasta allt om tryckupplagornas och färgernas ordningsföljd. Avstämplingen på de mattröda märkena är ju genomgående senare än för de andra — och detta kunde då bara förklaras med att upplagan har blivit liggande och utsänd efter de andra.

Enda kännetecknet på V 31 A III tycks vara ett litet brott på ramlinjen samt en liten fördjupning i ramen under M. V 41 är ju B I sekundär med otydlig ØRF och buckla på höger ram.

Skulle glädja mig att höra andra intresserades mening.

Varberg i november 1951.

Lippe Persson.
O.F.K. 867.

Frimerkeheftenes opplag.

(Forts. fra side 241.)

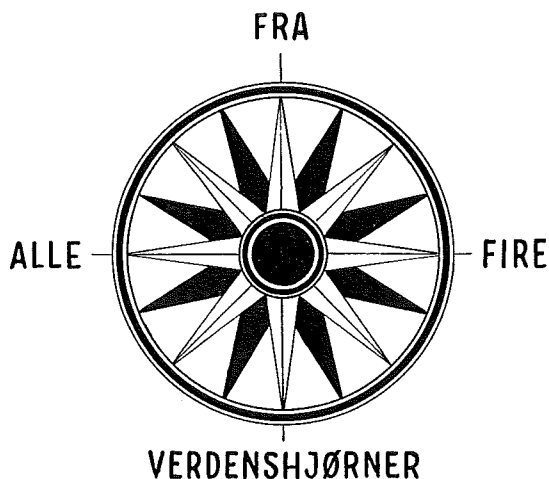
XI serie.

Oktober 1951. Et hefte med 30 merker i blokker på 10. Blokkene er tagget på vanlig måte og siden beskåret. Blokkene kan være falset i høyre marg (A), eller venstre marg (B). Mellomlegg av mønstret pergamyn. Papir fra Alvøens Papirfabrik A.s uten vannmerke. Omslag av chamois kartong med svart trykk.

10 øre posthorn, 15 øre posthorn, 30 øre Haakon VII.

FH 24 A 1 x 10 10 øre blågrå, 1 x 10 15 øre mørkegrønn, 1 x 10 30 øre rød, — chamois omslag.

FH 24 B Falset i venstre marg.

På oktobermøtet i The Scandinavian Collectors Club, New York, skrev skipsreder Odfjell sitt navn på «The Roll of Distinguished Philatelists». Rullen hadde da vært på Capex utstillingen i Toronto.

*

På grunn av de stigende papirpriser vil det danske tidsskrift «Populær Filateli» utkomme med bare 12 nummer, i stedet for som hittil 24. Abonnementsprisen kan derved holdes uforandret.

*

Den sveitsiske nasjonale frimerkeutstilling Lunaba i Luzern fra 29. september til 7. oktober hadde ca. 8 000 besøkende. 170 samlere hadde utstilt merker til en verdi av 10 mill. frc. i 780 rammer.

*

Blant kjente filatelister kan vi nå også regne Andrej Gromyko og Dr. Jessup.

*

Fra 29. mars til 8. april 1952 vil det i Rom finne sted en internasjonal utstilling av sportsfrimerker.

*

På åpningsdagen hadde Capex utstillingen bare 620 betalende besøkende. Årsak: dårlig reklame.

*

Ideen til F.N.s nye 5 c. merke — barnehånden som legges i den voksnes — er tatt fra et nytt-årskort utsendt i januar 1951 fra det fotografiske atelier M. C. Meijboom i Amsterdam.

*

Sambandsstatene vil neste år utgi en rekke frimerker, alle sannsynligvis i verdien 3 cents. Det

begynner allerede 2. januar med et merke til minne om 200 års dagen for Betsy Ross' fødsel. Hun ble berømt som den der sydde det første amerikanske flagg.

15. januar kommer et merke i anledning av 50 års dagen for stiftelsen av de amerikanske 4-H klubber, en bevegelse som arbeider for å øke interessen for landbruk og hagebruk — særlig blant ungdommen.

28. februar kommer et merke i anledning av 125 års jubileet for Baltimore og Ohio jernbanen, 7. mars et annet i anledning av 50 års dagen for stiftelsen av American Automobile Association (A.A.A.).

Det sies også at et merke vil bli utgitt til minne om 175 års dagen for Lafayettes ankomst til Sambandsstatene.

*

Under navn av IMOSA vil det fra 29. mars til 8. april 1952 bli avholdt en internasjonal utstilling for motivsamlere i Saarbrücken. Interesserte kan henvende seg direkte til utstillingens sekretær: A. P. Janz, Bahnhofstrasse 39, Dudweiler (Sarre).

*

De engelske myndigheter har besluttet å utstede egne frimerker for øya Tristan da Cunha, som ligger omtrent midtveis mellom Syd-Afrika og Syd-Amerika. I den anledning skriver den kjente engelske handler og katalogutgiver Stanley Phillips i sitt blad: «I henhold til konversasjonsleksikonet hadde øya i 1948 en befolkning på 240. De lever på et lite område, så det er ikke sannsynlig at de skriver meget til hverandre. De har hatt liten kontakt med utenverdenen og da bare med lange mellomrom, så det er heller ikke sannsynlig at de ønsker å skrive til utlandet. Vi har ikke hørt det aller minste rykte om at noen makt har ønsket om å legge øygruppen under seg, så det kan ikke være noen politisk grunn for utgivelse av merkene.

Ikke desto mindre skal Tristan da Cunha ha frimerker — hele den kurserende serie fra St. Helena overstemplet — men da denne første utgave er overtrykksmerker, vil de uvegerlig bli fulgt av en endelig utgave.

Vi skulle ha trodd at Koloniministeriet nå måtte vite at slike unødvendige utgaver får ordene «Britisk Koloni» til å stinke i de utenlandske samleres neser, særlig da dem i Sambandsstatene, men rotfestet stupiditet vil ikke lære noe, selv av erfaring.

Med hensyn til dere, samlere i dette landet, så har dere her en ny leilighet til å lære autoritetene at dere ikke er de enfoldige som vil la dette kyniske spill betale seg, ved å nekte å kjøpe dis-

se unødvendige etikettene. Dere brukte en million pund på Sølvbryllupsmerker og lot dere selv binde med en gullkjede av røverne. Vil dere fortsette med å fore guden inntil den dreper din hobby, eller vil dere denne gang *handle*?»

*

Den kjente danske filatelist, arkitekt J. Schmidt-Andersen er nylig blitt tildelt København Philatelist Klubs æresmedalje.

*

Karl Scharfenberg, Geisbergstrasse 33, Berlin W. 30, utgir et «Magazin für philatelistische Literatur». Abonnementsprisen er DM. 3.00 for 6 nummer. Magasinet er mangfoldiggjort og utkommer uregelmessig, men innholdet er av stor interesse for alle som ønsker nye opplysninger om filatelistisk litteratur.

*

I et intervju uttaler den kjente pariserhandler Henri Thiaude at det er en merkbar mangel på merker av alle lavere verdier. Arsaken hertil er at de franske handlere, på grunn av den dyre arbeidskraft, ikke ser seg i stand til å levere merker til en pris av under frc. 15 (30 øre) etter mankoliste. Slike merker går derfor til pakkegrossistene. M. Thiaude sier i det samme intervju at der nå årlig selges ca. 200 000 kataloger og ca. 100 000 album omfattende Frankrike og kolonier.

*

Den spanske handler og utgiver av «Madrid Filatelico» — Miguel Galvez Jimenez — døde i Madrid den 4. november.

*

Oberst Ralph A. Kimble — redaktør av «The American Philatelist» — har trukket seg tilbake som redaktør på grunn av uoverensstemmelser med presidenten for «The American Philatelic Society» angående tidsskriftets redaksjon.

*

Svensk Filatelistisk Tidsskrift vil fra januar måned utsendes i et opplag av ca. 7 000 eksemplarer, idet også Föreningen Frimärks-Samlaren har antatt S.F.T. som tidsskrift for sine medlemmer. S.F.T. blir dermed det største filatelistiske tidsskrift i Norden. Det er utmerket redigert, inneholder meget interessant stoff, og anbefales alle som ønsker å holde seg à jour med svensk filateli.

*

Statistikken om Norges Postverk 1950 er nettopp utkommet. Det framgår av denne at den totale postmengde var 585 022 000 — hvorav 212 517 000 alm. brev. Totalinntekten var kr. 98 199 000, totalutgiftene kr. 92 760 000 og over-

skuddet kr. 5 439 000. Frimerkesalget beløp seg til 85.7 mill. kroner. I løpet av året steg postmengden med 15.6 mill. Når portosatsene i 1938—39 settes til 100, steg indekstallet for portovivået til 143 i 1949—50. Antallet av faste poststeder er nå 4 771. — Boken gir et interessant innblikk i Postverkets virksomhet. Den fås hos bokhandlerne og koster kr. 3.50 + omsetningsavgift.

Hvem er Even Nybakken?

I et gammelt nummer av «Stamps» (29/9 1945) blir det nevnt, at ifølge gammel skikk — en uskreven lov — blir ingen levende person avbildet på et U. S. frimerke. Således er ingen av landets presidenter eller andre store personer tegnet eller gjengitt på noe frimerke førenn de er døde. Imidlertid er det på frimerker med gruppebilder gjengitt flere levende personer.

En innsender gjorde «Stamps» oppmerksom på at det i 1945 utsendte «Iwojima» 3 c. frimerke har flere første rekorder: 1ste gang det amerikanske flagg er plantet på fremmed jord,* 1ste gang det er utgitt et grønt 3 cents erindringsmerke og 1ste gang levende mennesker er avbildet.

På «2 cents av Trans-Mississippi merkene» (Omaha-serien, juni 1898) er der i gruppen medtatt bildet av Even Nybakken. Even var kommet til Statene i 1884. I 1888 arbeidet han på den enormt store eiendom Amenia & Sharon Land Co. i Amenia Township, Cass. County, North Dakota. Det var under pløyingen at bildet ble tatt. Even ved ploegen og et spann hester var fremst da fotografen tok bildet, men da knipsingen foregikk, løftet Even armen og grep til hatten. Selv om bildet var utmerket fra den store eiendom med hester, plog og arbeidere og Even i forgrunnen, er han ukjennelig. Bak Even Nybakken er to formenn, Barber og White.

Landkompaniet var stolt av at dette bilde ble valgt til frimerkemotiv, hvorfor det selv brukte det på sine brevark, regninger osv.

Even Nybakken døde i juni 1934. Er det noen som vet hvorfra i Norge Even kom?

A. O.

* Dette kan vel ikke være rett, når en tenker på U.S.A.s kriger med Mexico og Spania.

Katalog over Norges helpost.

(Forts. fra nr. 5, 1951.)

1910/13. Ny korttype med forsiden delt av to vertikale streker, 5 adresselinjer til høyre, den nederste dobbelt. Teksten består bare av ordet «Brevkort» øverst og «Til» over første adresselinje, 10 øres kortet også med fransk tekst. Øverst tilvenstre riksvåpen I med løve på toppen av kronen.

Nr. 65. 3 øre oransjegul, 4/7—10 (4 565 200) 1.00 0.40

Nr. 66. 5 øre grønn, 4/7—10 (19 667 400) 1.00 0.05

Nr. 67. 10 øre karmin, 25/4—11 (615 900) 3.00 1.50

1913/20. Som foregående utgave, men med «Avsender» og to linjer, den nederste dobbelt, tilvenstre mellom våpenet og de vertikale streker.

Nr. 68. 3 øre oransjegul, 18/11—13 (5 663 572) 0.75 0.05

Nr. 69. 5 øre grønn, 28/10—13 (40 986 100) 1.00 0.05

Nr. 70. 10 øre karmin, 9/12—13 (11 172 700) 0.60 0.20

Nr. 71. 10 + 10 øre karmin, 11/7—16 (170 100) — 0.20

1920/25. Portoendring. Som foregående utgave med norsk og, unntatt nr. 74, fransk tekst. 15 + 15 øre dessuten uten delstreker og våpen til venstre.

Nr. 72. 15 øre mørkeblå, 28/12—20 (2 145 400) 2.00 1.00

Nr. 73. 25 øre rødilla, 29/1—21 (303 625) 0.75 0.75

Nr. 74. 15 + 15 øre mørkeblå, 15/2—21 (311 450).

I. 3dje og 4de adresselinje grovprikket, 15/2—21 (208 000) 0.50 0.50

II. 3dje og 4de adresselinje prikket lik de øvrige adresselinjer, 3/11—25 (103 450) 0.40 0.50

Nr. 75. 25 + 25 øre rødilla, 29/1—21 (18 635) 1.25 1.00

Februar **1921.** 15 øres provisorier. Kort nr. 69 og 70 med påtrykt nytt merke i verdens farge.

Nr. 76. 5 + 10 øre grønn/karmin, kort nr. 69, 8/2—21 (1 608 000) 1.75 0.75

Nr. 77. 10 + 5 øre karmin/grønn, kort nr. 70, 26/5—21
 (200 000) 15.00 5.00

Desember 1921/26. Ny utgave av 15 øre nr. 72, bare med norsk tekst.

Nr. 78. 15 øre mørkeblå, 29/12—21 (20 345 700).
 I. De fire første adresselinjer grovprikket,
 29/12—21 (17 076 500) 1.00 0.05
 II. De fire første adresselinjer finprikket,
 19/1—26 (3 269 200) 2.00 0.10

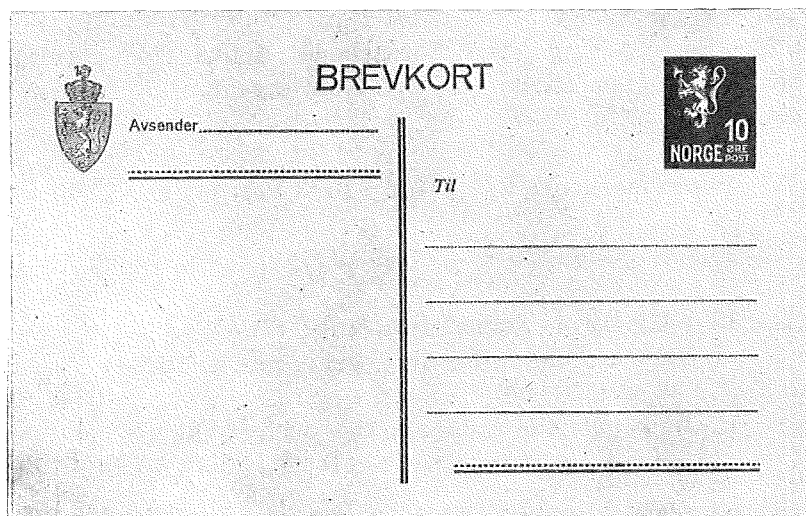
September 1924. Portoforhøyelse. Kort i samme utstyr som nr. 73 og 75.

Nr. 79. 30 øre teglrød, 30/9—24 (28 410) 1.00 1.00

Nr. 80. 30 + 30 øre teglrød, 30/9—24 (2 474) 5.00 5.00

Merkeklisjéer fremstillet i galvanisk bad etter originalstemplet i Løvetype II, gravert av H. Rui.

1926/30. Portoendring. Kort i samme utstyr som foregående utgaver, men med merkeklisjéer i Løvetype II. Dobbeltkort nr. 84 og 85 uten delstrek og våpen, nr. 83 og 86 med norsk og fransk tekst.

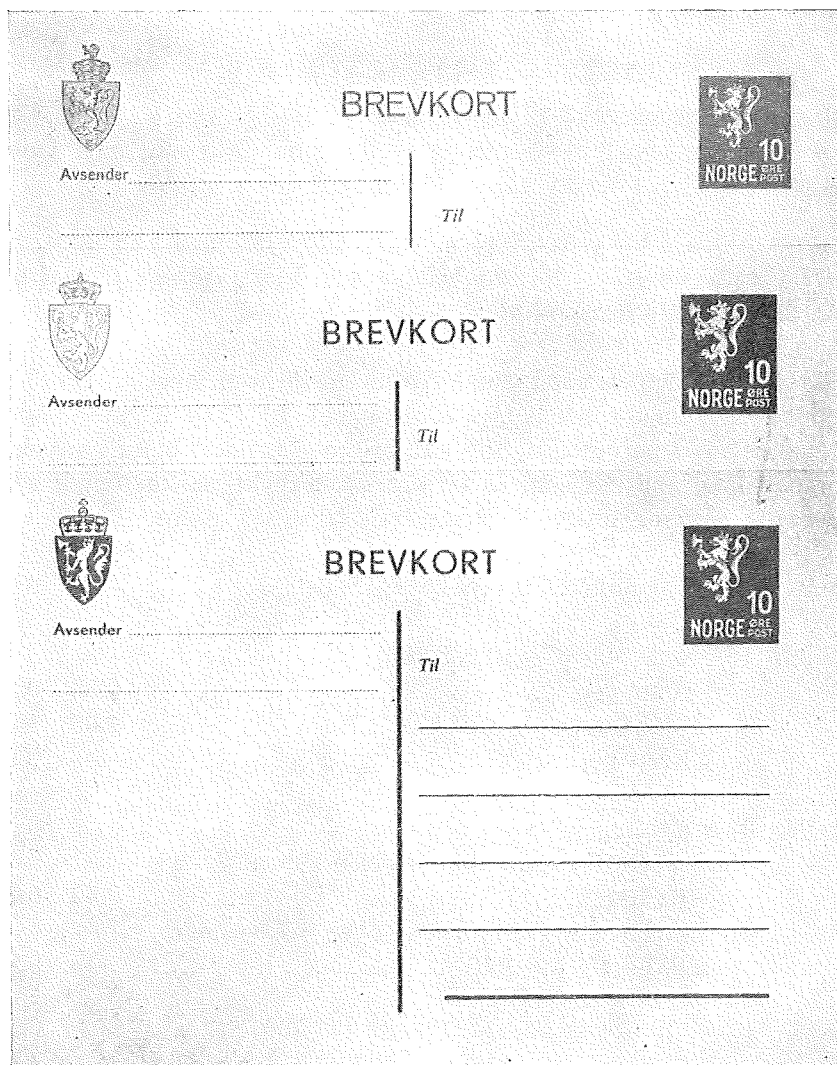
Nr. 81. 10 øre grønn, 8/6—27 (3 429 400) — 0.10

Nr. 82. 15 øre lys brunoliven, 30/11—26 (11 873 900) 2.00 0.05

Nr. 83. 20 øre rød, 21/12—26 (258 200) — 0.20

Nr. 84.	10 + 10 øre grønn, 8/6—27 (102 500)	—	0.20
Nr. 85.	15 + 15 øre brunoliven, 29/4—30 (103 050) ...	0.75	0.30
Nr. 86.	20 + 20 øre rød, 21/12—26 (44 550)	—	0.50

1931/36. Stort format, 16 enkelte eller 8 dobbelte kort på arket. Enkeltkort med en vertikal delestrek, enkel nedre adresselinje og to enkle avsenderlinjer under våpenet. «Til» 10—12 mm. over første adresselinje. Dobbelkort med udelt forside og uten våpen. Format 148 × 105 mm.

Nr. 87, 94 og 99.

Nr. 87.	10 øre gulgrønn, 6/10—31 (2 345 400)	1.00	0.10
Nr. 88.	15 øre lys brunoliven, 13/1—31 (12 536 900) ...	1.50	0.05

Nr. 89.	20 øre rød, 26/1—32 (174 400)	—	0.20
Nr. 90.	15 + 15 øre lys brunoliven, 19/3—35 (27 650)	—	0.20
1936/37. Som foregående utgave, men kartong med vannmerke «POST».			
Nr. 91.	10 øre gulgrønn, 11/8—36 (709 700)	—	0.05
Nr. 92.	15 øre lys brunoliven, 18/5—36 (3 660 700) ...	—	0.05
Nr. 93.	15 + 15 øre brunoliven, 22/9—36 (19 650)	1.50	0.40

1937/— Emil Moestue A/S.

Enkeltkort i dyptrykk, 12 på sylindren. Dobbelkort i boktrykk, 8 på arket og trykt på første og tredje side. Kartong med vannmerke «POST». Format 148 × 105 mm.

Merkebilledet for enkeltkortene fremstillet fotografisk i Løvetype III. Merkeklisjéene for dobbelkortene kjemigrafisk fremstillet av Kristiania Clichéanstalt.

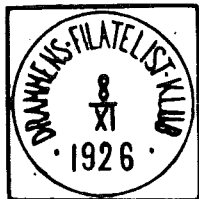
1937/40. Riksvåpen med smal krone med kors øverst, type II. Enkeltkortene med tonet bunn i riksvåpenet, 10 + 10 øre uten våpen og med «Paa» i parentes, 15 + 15 øre med prikket bunn i våpenet og med «På» i parentes, — 20 øre først trykt på kartong i ark, senere på kartongruller. Kartong hvit til svakt tonet.

Nr. 94.	10 øre grønn, 27/9—37 (1 629 000)	—	0.10
Nr. 95.	15 øre, 20/9—37 (10 238 700).		
	a. Brunoliven	0.30	0.10
	b. Grønoliven	2.00	1.00
	c. Oliven	—	0.05
Nr. 96.	20 øre rød.		
	I. Våpen 3½ mm. over «Avsender», 9/7—38, (62 184)	0.50	0.25
	II. Våpen 1½—2½ mm. over «Avsender», 15/7—40 (38 200)	—	0.15
Nr. 97.	10 + 10 øre grønn, 11/12—39 (11 700)	—	0.25
Nr. 98.	15 + 15 øre lys brunoliven.		
	I. Punkt inne i parentes, 28/3—38 (7 750)	0.80	0.80
	II. 2 mm. høye typer i «med betalt svar», 6/9—38 (23 100)	—	0.30
	III. Punkt etter parentes, 27/5—40 (11 700)	—	0.30

Møtereferater fra FORBUNDSKLUBBENE

D'herrer Sekretærer bes sørge for å sende inn referatutdrag *omgående*. Referatutdragene må være *kortfattede*, og skal være redaksjonen i hende senest 5. i hver mnd. Sterkt forsinkede referater kan ikke påregnes inntatt.

DRAMMENS FILATELIST KLUB

feiret sitt 25 års jubileum lørdag 10. november 1951. Festen ble holdt i Drammen Håndverker- og Industriforenings lokaler.

La oss med en gang fastslå at festen i alle deler var helt igjennom vellykket. — Festklede deltakere og festpyntede lokaler satte straks

de 45 medlemmer og gjester i den rette feststemning. Riktig hyggelig var det å konstatere at samtlige innbudte gjester på én nær var til stede. Den manglende gjest var dessverre Skiensklubbens representant, som telegraferte at et biluhell forhindret ham fra å møte fram til festen.

Festkomiteen har all ære av arrangementet, og festkomiteens damer all ære av det festlig dekkede bord som lyste deltakerne i møte, der de marsjerte inn i spisesalen. De levende lys blafret, det blinket i skinnende sølv, og midt på bordet filatelistenes symbol: posthornet — som taust men allikevel talende og på en slående måte markerte festens kjerne.

Festkomiteens formann, herr Arnesen, ønsket velkommen til bords, og herr Knud F. Knudsen, som på ganske kort varsel overtok toastmesterens rolle, viste seg å være den fødte toastmaster, som med sikkerhet og klingende toner fra gongongen holdt ypperlig orden i talernes rekke. Han begynte med å be samtlige være med og utbringe vår trofaste og storsinnede konges skål, og først etter steken lot han talerne komme til. — Den deilige mat og de gode viner fikk ytterligere stemningen opp, — det var virkelig fest.

Klubbens formann, ingeniør Sverdrup, begynte sin tale med å ønske samtlige medlemmer til lykke med dagen. Han mintes i sin tale de 15 som for 25 år siden tok initiativet til å stifte klubben, og han nevnte at det var riktig hyggelig å ha 5 av disse til stede på festen. I ærbødighet og stillhet ble 3 medlemmer som er rykket bort, nevnt: Petter Eek, Thomas Agnæs og Alf Bernt. — La oss håpe at det går vel og bra framover med vår hobby, og at det etter hvert også bedrer seg med vår arme verden. Formannen ba til slutt samtlige om å være med og drikke klubbens skål, som ble rettet til de tilstedeværende stiftere med takk for alt i alle år.

Herr Breda Sørensen ønsket etter tur samtlige gjester velkommen og uttalte håpet om at de ville trives og glede seg sammen med oss.

Formannen fikk atter ordet for å dele ut sølvnålen for 25 års medlemskap i klubben. Det var 7 medlemmer som fikk dette hederstegn, nemlig herrene Arnesen, Christoffersen, Arne Røed, Tungesvig, Hovind, Gleditch og Gjessing. Han gratulerte mottakerne av nålen og oppfordret til et 3 × 3 hurra for dem, og herr Tungesvig takket på de sølvmerkedes vegne for klubbens oppmerksomhet mot dem.

På Forbundets vegne overrakte presidenten,

Walter-Johannesen, en vase med blomster til klubben med ønske om fortsatt god framgang.

Drammens postmester, Christensen, takket for innbydelsen og sa at det gledet ham meget å få bekreftet det gode forhold mellom filatelister og Postverket.

Postmuseets bestyrer, Tommelstad, kom inn på vår nettopp avsluttede utstilling og sa han med glede også ved framtidige utstillinger ville stå til vår tjeneste.

Osloklubbens formann, Berntsen, uttalte at det alltid var hyggelig å være til stede i D.F.K., og han beundret klubben for hva den har maktet å utrette. Han ga mange rosende ord til formannen, Sverdrup, som han mente var den rette til å drive klubben og hadde evnen til å få de forbindelser som skal til. På sin klubbs vegne overrakte Berntsen et diplom.

Tønsbergklubben gratulerte jublanten, og på sin klubbs vegne overrakte Wedel Jarlsberg en nydelig blomsterkurv.

Kristiansandklubbens formann, Sig. B. Johnsen, takket for den store ære å få være til stede på festen og for gjestfriheten som var vist ham og flere da de var i Drammen og så vår utstilling. Et diplom i ramme overrakte han D.F.K. fra sin klubb i Kristiansand.

En del telegrammer ble opplest, og Engesgaar overrakte klubben et eksemplar av Brdr. Fischers første norske verdenskatalog. Formannen takket og lovet å ta behørig vare på denne sjeldne bok.

Frk. Larsen, som også har fotografering som hobby, overrakte klubben et album med fotografier fra klubbens utflukter, et morsomt og vakkerkert arbeide som på en måte illustrerte klubbens historie.

På Drammens Filatelist Klubs vegne takket Sverdrup for all oppmerksomhet og ba representantene fra de andre klubber overbringe sine klubber D.F.K.s hjerteligste takk.

Norsk Filatelistisk Tidsskrifts redaktør, Stensdal, uttalte at det var da én fordel ved å være redaktør, nemlig den at man ble innbudt til klubbens jubileumsfester. Som redaktør var han vel den som kom mest i direkte kontakt både med Postverket og filatelistene, og han kunne med glede bekrefte at forbindelsen med Postverket har den beste forståelse.

Langerud mente at det nå var på tide å tenke litt på våre damer også, og sa at det ikke bare var på bordet vi hadde blomster, vi har også 5 vakre blomster plasert rundt det. Etter en humorfylt tale for damene sluttet han med å utbringe deres skål. — Frk. Larsen takket på damenes vegne og oppfordret forsamlingen til å stemme opp sangen for mannen.

Herr Berntsen takket vertskapet og kjøkkenet for god mat og for den eventyrlige opplevelse å sitte ved et slikt festlig bord. Han utbrakte en skål for vertinnen, fru Øgar.

Etterat det var servert kaffe, ble gjestene vitner til en meget høytidelig ordenspromosjon. Ordenskapitlet i sine maleriske drakter marsjerte inn i salen, og følgende utnevnelser ble foretatt i ordenen «Sølvposten»: Til kommandører: B. Engesgaar, A. Andresen og H. Sverdrup. Til riddere: Frk. Larsen, dr. Gjessing, H. Chr. Hansen, Sven P. Torgersen og Knud F. Knudsen. — Etterat denne seremoni var over, trådte formannen fram og leste et innkommet iltelegram fra Dronning Filatelia, hvor ordren lød på utnevnelse av kommandør R. Breda Sørensen til Storkors

av «Sølvposten». Denne utnevnelse ble mottatt med stormende bifall.

En fotograf var kommet til stede, og det ble tatt fotografier av Ordenskapitlet og av samtlige festdeltakere. Det ble også møtebåndsutdeling, idet Arne Røed fikk sin 3dje stjerne og Kaare Røed fikk stjerne nr. 2. — Ut på natten ble det servert nattmat: ertesuppe og boller, noe som smakte fortreffelig. — Et av våre medlemmer, Austad, sang for oss, og frk. Larsen var i aktivitet med fotografiapparatet.

At festen var vellykket, var alle enige om ved oppbruddet ved 1/4-tiden om morgenen.

EE.

TØNSBERG FILATELISTKLUBB

holdt sitt 241. møte den 21. november i Hotell Klubben. Formannen, H. Wedel Jarlsberg, ledet møtet og ønsket de fram-møtte 22 medlemmer og 3 gjester velkommen. — Protokollen for forrige møte ble opplest og vedtatt uten bemerkninger. —

Formannen refererte en del innkommet post, og fortalte etterpå fra 25 års jubileet i Drammens Filatelist Klub, hvor han på festen hadde representert vår klubb. Han brakte på bane spørsmålet om å innføre et hederstegn som utmerkelse for de av våre medlemmer som leder med særlig god fram-møte, og etter en del diskusjon fikk styret i oppdrag å arbeide med saken og komme med et eventuelt forslag på det nye år.

H. Wedel Jarlsberg uttalte sin glede over det særlig gode fram-møte som har vært i klubben i høst, og fremkastet i forbindelse hermed spørsmålet om å få et større og bedre møtelokale — helst også et skap til klubbens bibliotek — og appellerte til slutt til medlemmene om å gå inn for verving av nye — yngre og eldre — medlemmer.

Sig. Løkeberg fikk så ordet, og fortsatte sin gjennomgåelse av Norges frimerker på grunnlag av Norgeskatalogen, fra de første øre-utgaver og utover. Medlemmene fikk utlevert for bestemmelse blad med 9 forskjellige utgaver av 10, øres merkene. Oppgaven voldte deltakerne atskillig hodebry, og den Løkeberg'ske bedømmelse viste at lagene Carl Fr. Isaachsen—Widerøe og John Kristiansen—Sig. Andresen gikk av med seieren med 7 riktige hver. Lagene fikk som premie hvert sitt blad av de oppsatte merker.

Bj. Herlin.

KRISTIANSANDS FILATELISTKLUBB

Møte nr. 323 ble holdt i Maskinistforeningens lokaler tirsdag 6. november. 20 medlemmer var til stede. — Formannen åpnet møtet, og sekretæren refererte fra forrige møte samt fra årsfesten 24. oktober. — Følgende 3 medlemmer ble tildelt «Filateliass Hosebånd», nemlig M. Berg Thomassen: 2 stjerner, Hil-

mar Nilsen: 2 stjerner, og P. Munksgaard: 1 stjerne. — Under «Eventuelt» framholdt M. Berg Thomassen at han mente årsfesten ikke burde anses som medlemsmøte. Han mente det kunne være enkelte medlemmer som ikke hadde anled-

ning til å være til stede på festen, og at det derfor ville være uheldig å regne den som medlemsmøte. Han fikk støtte av P. Munksgaard og også av formannen, som erklærte seg enig heri. Man ble derfor enig om at årsfesten for fram-tiden ikke skulle regnes som medlemsmøte.

Til slutt la salgslederen fram en del utvalgshefter, og møtet ble så hevet ved 22-tiden.

O. Jarl Hansen.

Møte nr. 324 ble holdt i Maskinistforeningens lokaler 20. november under ledelse av formannen, Sigurd B. Johnsen. 18 medlemmer samt 1 gjest var til stede.

På siste styremøte var man blitt enige om å utskrive en konkurranse om utkast til nytt klubb-emblem. Saken ble drøftet, og styret fikk i oppdrag å arbeide videre med dette.

Formannen minnet om utvekslingen av samlinger med Drammens Filatelist Klub, og henstilte til medlemmene å anmelde sine samlinger snarest.

På den internasjonale utstilling i Stockholm, «Frimärket ger», hadde Odd Knudsen deltatt med sin temasamling «Dyr» og hadde oppnådd sølvmedalje for denne. Formannen gratulerte Knudsen med utmerkelsen og overrakte ham medaljen.

I «5 minutter» kåserte formannen om sin reise og opphold i Drammen ved Drammens Filatelist Klubs jubileumsfest. Han takket for at han hadde fått anledning til å reise, og håpet at de erfaringer han hadde høstet, måtte komme klubben til gode.

Under «Eventuelt» refererte Behrens en del av innholdet i det amerikanske tidsskrift «The Post-Horn». Til slutt la salgslederen fram en del utvalgshefter, og møtet ble så hevet ved 22-tiden.

O. Jarl Hansen.

STAVANGER FILATELISTKLUBB

Møte nr. 454 ble holdt tirsdag den 25. september 1951 på kafé Bristol under ledelse av formannen, S. Evensen. — Etterat referat fra forrige møte var opplest og godkjent, ble lokalspørsmålet drøftet på nytt. Styret fikk fra flere hold anmodning om å prøve å komme tilbake til det

tidligere lokale i Victoria hotell, hvilket styret lovet å undersøke.

Det nærmet seg nå tiden for klubbens årsfest, og følgende herrer ble valgt til årets festkomité: dr. Pettersen, Haugland sen. og Carl Mathiesen.

I forbindelse med utgivelsen av Olympiademerkene ble det besluttet å kjøpe inn til klubben 1/2 ark av hvert merke + et 1/2 ark av 30 øre grå. — Schawland sendte så i sirkulasjon en del nyheter og førstedagsbrev samt en nydelig utført innbinding av et par årganger av Norsk Filatelistisk Tidsskrift. Et av medlemmene påpekte i denne forbindelse den dårlige nyhetstjeneste i ovennevnte tidsskrift, og framholdt at en faktisk måtte abonnere på andre tidsskrifter for å holde seg å jour om nyheter.

I siste sirkulære fra styret var medlemmene blitt anmodet om å ta med seg sine dubletter.

Mange hadde fulgt oppfordringen, og der foregikk en livlig byttevirksomhet utover kvelden.

Til stede var 18 medlemmer.

K. T.

Møte nr. 455 ble holdt tirsdag den 9. oktober 1951 på kafé Bristol under ledelse av formannen, S. Evensen.

Spørsmålet om den dårlige nyhetstjeneste ble tatt opp på nytt, og det ble besluttet å rette en henvendelse til Tidsskriftet om å bedre denne.

Formannen refererte fra «Frimærkenyt» et nytt dansk frimerke i anledning av Danmarks 1000 års jubileum som kongerike. Dessuten ble referert en del innkomne skrivelser.

Carl Mathiesen som var innvalgt i årets festkomité, hadde meldt forfall på grunn av sykdom, og i hans sted ble valgt Bernt C. Middelthun, som også ble valgt til komiteens formann.

Til stede var 19 medlemmer.

Møte nr. 456 ble holdt tirsdag den 23. oktober 1951 under ledelse av 2. sekr., dr. Pettersen. — Klubbens møter skulle nå atter henlegges til Victoria hotell, men klubbens lokale var denne kveld opptatt til andre formål, og kveldens møte ble holdt i Bondeungdomslaget.

Referat fra forrige møte ble opplest og godkjent. Dr. Pettersen kåserte så om den nye AFK-katalog og sammenliknet prisene i denne med katalogen fra 1951. Bernt C. Middelthun holdt så et morsomt og interessant kåseri om bedrager og annet fanteri i frimerkeverdenen og ble lønnet med fortjent bifall.

Medlemmene ble anmodet om å slutte mest mulig opp om årsfesten, og kontingenten ble satt til kr. 10.00.

Der forelå søknad om opptakelse som medlemmer fra tannlege Rubinstein og Otto B. Lunde.

Møtet sluttet med en liten auksjon. — 15 medlemmer var til stede.

2. sekr.

Stavanger Filatelistklub holdt årsfest 10. november 1951 i Norstjernens hyggelige selskapsrom. Festkomiteen hadde arrangert et vakkert festbord, hvor Dronning Philatelia tronet blant blomster. Der servertes suppe, blandet saltrett og iskake. Festkomiteen ved Bernt C. Middelthun ønsket velkommen til bords. Etterat formannen hadde holdt festtalen, talte Dronningens kammerherre, advokat Gulbrandsen, i teologiske vendinger for Hennes Majestet. Der ble sunget meget ved bordet med utmerket akkompagnement av Bernt C. Middelthun. — Ved årsfesten hadde to medlemmer, Lars B. Hovland og Charles R. Middelthun, opptjent klubbens 25 års nål. — Der vanket kaffe med likør, og samtidig avholdtes en sensasjonell festauksjon til fordel for festkassen. Auksjonen ble sensasjonell på flere måter, men særlig derved at der solgtes en utagget firerblokk av norske polmerker.

Festen varte både lenge og vel, og de mest utholdende fortsatte etter sigende enda lenger på et annet sted. Referenten klarte dog ikke å følge med til siste slutt.

S. B. E.

Møte nr. 457 ble holdt tirsdag den 20. november 1951 på Victoria hotell under ledelse av formannen, S. Evensen. Referat fra forrige møte ble

opplest og godkjent, likeledes en beretning fra årsfesten. Der forelå søknad om opptakelse som medlem fra Anker Ostrem.

Etterat en del brev og sirkulærer var referert, leste formannen en artikkel fra «Morgenbladet» av 29. oktober 1951: «Høy porto krever vakre frimerker», og mente noe måtte kunne gjøres for å få noen bedre utførte merker, og pekte spesielt på den nye kong Haakon-serien som han mente ikke var rare greiene kunstnerisk sett. Emnet utviklet en del diskusjon, og det syntes å være enighet om at de norske merker ikke lå på et særlig høyt nivå. Til sammenlikning nevntes bl. a. de engelske merker.

Viseformannen, misjonsprest Lindeland, holdt deretter foredrag om Madagaskar, et land hvor han hadde oppholdt seg i en årrekke og således hadde et utmerket kjennskap til. Lindeland høstet fortjent bifall for sitt foredrag fra en lydhør forsamling.

Til stede var 17 medlemmer + 1 gjest.

K. T.

Samler-annonser.

PRIS PR. LINJE KR. 0.75, MINIMUM KR. 4.00.

NORGE. Trenger De skillings- og bedre kronemerker, da hjelper jeg Dem. Har De nr. 64 og portomerker, hjelp da meg.
C. A. Daae, Mogens Thorsens gate 2, Oslo.

Frimerkesamling, ca. 10 00 forskj., til salgs. Nærmere opplysn. v/ Johs. Jønsberg, Rena.

Send any amount Used Norway commemoratives, Overprints and Regular Issues before 1893. Receive 2 large used U.S.A. comm. for each Stamp you send. — Stanley H. Hanson, 4317, N. Monitor Ave., Chicago 34, Ill., U.S.A.

U.S.A. ubrukt 1930—1951. Hva mangler De? Tilbud etter Deres mannlister. Berømte menn 1940 (35 st.) kr. 51.00. Flaggserien (13) kr. 8.25. Berømte menn, stemplet, kr. 17.00.
Kaj Blom, Nerievej, Hellerup, Danmark.

Ekspertisering av norske frimerker. Objektene behandlet som vedtatt i N. F. Ekspertkomitéens lover.
Arnstein Berntsen. Postb. 189, Blommenholm.
Autorisert av Norsk Filatelistforbund.

Ønsker De å kjøpe norske skillingmerker, enkeltmerker og striper, skriv da under bill. mkr.
Sv. Aa. Damm, Sportsdepotet, Bergen.

Bra Brit. Kolonier selges. Oppgi event. land.
Frank W. Jensen, Grimstad.

Jeg er kjøper av Norge nr. 1 til min typesamling. Har også typet byttemateriale om det foretrekkes. — *Aage Biering, Rūsalléen 34, Slemdal, Oslo.*

ÖNSKAR KÖPA

Offerter önskas av alla skandinaviska frimärken, både begagnade och ubegagnade, per 10 och 100 st. Särskilt önskas Finland och Island rätt nu.

VICTOR HASSEL

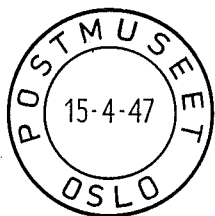
Box 2946 — Orlando Fla. — U.S.A.

Tyskland utstyckes etter mankoliste. Rimelige priser. — Norsk massevare og frasortert kilovare kjøpes. — *Tore G. Solheim, Industriegaten 60, Oslo.*

Stor samling Oversjø og Franske kolonier utstyckes. Forlang utvalg tilsendt mot referanse. — *Elof Nielsen, Hejmdalsgade 4, Horsens, Danmark.*

Echanges contre 100. 500 differents Votre pays — Envoie France — colonies aussi Kilos. *B. Muret, Monteils-Rimaize (Lozère) France.*

Norge ubrukt, N.k. nr. kjøpes: 16 I a, b - 18 a - 21 I i blokk - 24 I b - 24 II b - 25 II - 51 III b - 53 III - 53 IV a - 53 VIII - 54 II a - 54 II utagget - 54 III, 2, 3.
O.F.K. 867. Lippe Persson, Varberg, Sverige.

Besøk

Postmuseet

Åpningstider:

Søndag kl. 12—15

Tirsdag » 10—15

Torsdag » 10—15

Fredag » 10—15

De vil alltid

med fordel kunne sende Deres mankolister til meg. Oppgi hva De mangler, og De skal få omg. tilbud med rimelige priser. Spesielt Skandinavia og Luftpost hele verden. God frankering gis på alle brev.

ELOF NIELSEN

Hejmdalsgade 4 — Horsens — Danmark.

1856 NORGE 1868

Norges-katalogen

Brukt

2	2 skill.	guloransje	20/-
3	3 skill.	lillagrå	17/6
5	8 skill.	brunkarmin	8/6
6	2 skill.	gul	50/-
7	3 skill.	lillagrå	90/-
9	8 skill.	blek rosa	25/-
10	24 skill.	brun	20/-
11	1 skill	1 gråsvart	7/6
12	2 skill	2 brunlig oransje	6/6
13 b	3 skill	3 rødlig fiolett	75/-
15 b	8 skill	8 rosa	65/-

Vi har et nesten komplett lager av Norge fra nr. 1 til de siste utgaver.

Spesialister i de nordiske land.

H. E. WINGFIELD & CO.

392, Strand, London, W. C. 2, England.

SAMLERE AV

ENGELSKE KOLONIER!

Følgende vakre samlinger selges rimelig:

Coronation komplett (202)	kr. 140.00
Peace & Victory kompl. (164) »	75.00
U.P.U. komplett (317)	» 400.00
U.P.U. Samtlige lave verdier. »	36.00
U.P.U. Brit. Agencies	» 36.00
Olympiade Brit. Agencies	» 26.00
Silver wedding, samtlige lave verdier	» 36.00
Silver Jubilees, do.	» 26.00
B.W.I. Universitetsutgaven	» 36.00

Alle merker postfriske.

Rabatt til videreforhandlere.

TOR E G. SOLHEIM

Industrigaten 60 — Oslo.